

ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ДО УПРОВАДЖЕННЯ ДИСТАНЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Одарченко В. І., Ренко І. П.

Світові тенденції сучасної вищої педагогічної освіти характеризуються вагомими трансформаціями, що обумовлені розширенням сфер використання Інтернет ресурсів. Одним із напрямів використання можливостей Інтернет ресурсів у сфері освіти виступають дистанційні технології навчання, що широко представлені на різних освітніх майданчиках та вважаються дієвими ресурсами упровадження безперервності освітнього процесу в Україні.

Дистанційні технології навчання молодших школярів в нашій державі знаходяться на етапі активного розвитку та становлення, що обумовлено умовами економічного та соціального розвитку, реформою в освітній галузі, упровадженням Концепції «Нова українська школа».

На сучасному етапі розвитку освіти, технологія дистанційного навчання реалізується у вигляді різних моделей. Дослідниця О. Комар аналізує шість моделей дистанційного навчання, визначених Є. Полатом за різними ознаками, а саме [2]: за типом екстернату; на базі одного закладу освіти, коли здобувачі освіти навчаються на відстані на основі інформаційних телекомунікаційних технологій; на основі співробітництва декількох закладів освіти, у такому разі спільно створюють програми навчання; в спеціалізованих освітніх установах, створених виключно в цілях заочного навчання та орієнтованих на розробку мультимедійних інтерактивних курсів; із застосуванням автономних дидактичних систем, в межах яких навчання здійснюється за допомогою інформаційних технологій; неформальне навчання на основі інтегрованих мультимедійних програм.

Ефективність підготовки майбутніх вчителів до упровадження дистанційних технологій навчання молодших школярів досягається за умови

[1]: сформованості у здобувачів вищої освіти компетентностей комп'ютерної грамотності; сформованості у майбутніх фахівців навиків здійснення дидактичного супроводу навчально-пізнавальної діяльності молодших школярів; сформованості особистісних рис та якостей для створення учням класу психологічного комфорту у ході дистанційного навчання; здатністю до діалогу засобами інформаційних технологій; здатністю знайти індивідуальний підхід до молодших школярів; здатністю до здійснення організованого контролю засобами інформаційних технологій; сформованості навиків виконання самостійної роботи; забезпеченням взаємодії всіх компонентів системи дистанційного навчання.

Методична підготовка майбутніх учителів до упровадження дистанційних технологій навчання молодших школярів передбачає: здатність до визначення тем, розділів програм, які потребують застосування засобів наочності і програмних матеріалів при різних організаційних формах навчання; здатність до визначення методичних прийомів, що забезпечують ефективно застосування дистанційних технологій навчання; здатність розробляти різноманітні дидактичні матеріали засобами комп'ютерних технологій.

Отже, ресурсні зміни інформаційного середовища в країні обумовили необхідність формування у майбутніх вчителів компетентностей продуктивного використання комп'ютерної техніки, що виступило підґрунтям підготовки майбутніх учителів до упровадження дистанційних технологій навчання молодших школярів.

Список використаних джерел

1. Броварська О. А. Роль тьюторства у організації освітнього процесу ЗВО в умовах сучасного інформаційного суспільства: переваги та проблеми. *Збірник наукових праць Хмельницького інституту соціальних технологій Університету «Україна»*. 2018. № 1. С. 16-19.

2. Комар О.А. Підготовка майбутніх учителів початкової школи до застосування інтерактивних технологій. Теоретико-методичні аспекти. Монографія. Умань: РВЦ «Софія», 2008. 332 с.